

STRATEGIC SERIES PAPER REVIEWS STRATEGIC REPORTS VOL. II

“Το Στρατηγικό Δόγμα της Ρωσίας”

Strategy **International**

Copyright ©2012
All Rights Reserved
ISSN# 1792-9261

www.strategyinternational.org

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any means electronic or mechanical including photocopy, recording, or any information storage and retrieval system now known or to be invented, without permission in writing form the publisher, except by a reviewer who wished to quote brief passages in connection with a review written for inclusion in a magazine, newspaper, website or broadcast.

Strategy International

Copyrighted Material © 2012. All Rights Reserved.

ISSN: 1792-9261

www.strategyinternational.org

The Strategic Report is a series of Strategic paper reviews. They are available in quantities for promotional or premium professional or academic use.

To get in contact with the Chief Editor of the Strategic Reports, by email please contact: editor@strategyinternational.org Or through post at:

Strategy International

Po Box 21638, 55236, Panorama

Thessaloniki, Greece

Strategic Series Paper Reviews.

Strategic Report Volume 2/2012

“Το Στρατηγικό Δόγμα της Ρωσίας”.

“The Russian Strategic Doctrine”

Μετάφραση/Translation:

Αντιστράτηγος (E.A), Σεραφείμ Παπαποστόλου/Lt.General (Rt)

Seraphim Papapostolou.

Το Strategy International (S.I) είναι μια διεθνής Δεξαμενή Σκέψης. Διεξάγει διεθνή έρευνα σε σύγχρονους τομείς που συμβάλλουν στη δημιουργία και το σχηματισμό πολιτικών σε σχέση με τις παγκόσμιες πολιτικές σχέσεις καθώς και για ότι αφορά την Ελλάδα και την περιφέρεια της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και της Νοτιοανατολικής Μεσογείου

Strategy International (S.I.) is an International Think Tank. It conducts international research on cutting edge sectors that help formulate and shape policies from and about world political affairs as well as in and about Greece and the region of Southeastern Europe and Southeastern Mediterranean region.

Επιστημονική Ομάδα/ Scientific team:**Δρ. Μάριος Ευθυμιόπουλος/Dr. Marios Efthymiopoulos****Κα. Αμαλία Καργοπούλου/Ms. Amalia Kargoroulou (Msc)****κ. Ζένωνας Τζιάρρας/Mr. Zenonas Tziarras (PhD candidate)**

Chief Editor: Dr. Marios Efthymiopoulos.

Editor: Ms. Amalia Kargoroulou.

Lay-out and overview: Mr. Zenonas Tziarras.

Βιογραφικό Συγγραφέα/ Author Biography:

Ο Αντιστράτηγος Σεραφείμ Παπαποστόλου αποφοίτησε από την Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων το 1975. Υπηρέτησε στις Μονάδες Αναγνώρισης και Θωρακισμένων για περισσότερα από 20 χρόνια. Έγινε διοικητής του 12ου τάγματος Τεθωρακισμένων (1993) και του Γ' τάγματος αναγνώρισης Γ(1994-1995) στην περιοχή των συνόρων της Θράκης. Για ένα χρόνο (1993-1994) είχε αναπτυχθεί στο Βόρειο Ιράκ (Κουρδιστάν), ως Διοικητής (Suleimaniyah Τομέας) του UN Guards Contingent (UNGCI). Έχει υπηρετήσει στο Στρατηγείο του Ελληνικού Στρατού ως Υπεύθυνος Επιτελείου για την ανάπτυξη του στόλου Main Battle Tanks fleet (1988-1992) και για τον Σχεδιασμό Εξοπλισμών και Προμηθειών (1997-1999). Τον Αύγουστο του 1999 μετακόμισε στο Γενικό Επιτελείο της Ελληνικής Εθνικής Άμυνας, όπου έγινε ο ανώτερος αξιωματικός Επιχειρησιακού Σχεδιασμού και Επιχειρήσεων στα Βαλκάνια. Υπηρέτησε δύο φορές στην πρώην Γιουγκοσλαβία, πρώτα (1992) ως στρατιωτικός παρατηρητής για ένα σύντομο χρονικό διάστημα στην Κροατία, και την δεύτερη φορά για ένα χρόνο, στην KFOR Κοσόβου (2000-2001), ως Αναπληρωτής Διοικητής και Αρχηγός του Επιτελείου της 34ο Mech Brigade (Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων στο Κόσοβο). Μετά την αναδιάρθρωση του, διορίστηκε στο Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας ως διευθυντή του Εθνικού Κέντρου Διαχείρισης Κρίσεων (2001-2003). Επιπλέον, έχει υπηρετήσει μέσω της εκχώρησης του προσωπικού κατά κύριο λόγο σε επιχειρήσεις, σχεδιασμό και τη διαχείριση κρίσεων. Οι αναθέσεις του περιλαμβάνουν και τρεις γύρους στο NATO: μία ως Military Assistant to Hellenic Military Representative στο Στρατηγείο του NATO, Βρυξέλλες (1995-1997), μία Joint Command South-cent (JCSC) (JCSC) στη Λάρισα Ελλάδα (2003-2004), ως J5 Branch Chief και τελική ανάθεση του ήταν ως Assistance Chief of Staff (ACOS) Support of NATO's Rapid Deployable Corps (NRDC-SP) Βαλένθια, στην Ισπανία (2004-2007). Τελευταία του ενεργώς ανάθεση ήταν ως Chief of Staff (COS) of C' Corps/NATO Deployable Corps – Ελλάδα (NDC-GR) (2007-2009). Αποσύρθηκε από τον Ελληνικό Στρατό στις 13 Φεβρουαρίου 2009, μετά από περισσότερα από 37 χρόνια διακεκριμένης υπηρεσίας. Ο Στρατηγός Σεραφείμ Παπαποστόλου είναι ένας αναγνωρισμένος ηγέτης και πρωτοπόρος στον σχεδιασμό και στην εκτέλεση εθνικών επιχειρήσεων ασφαλείας από την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας ως σε μεγάλες πολεμικές επιχειρήσεις.

Papapostolou Seraphim graduated from Hellenic Army Academy in 1975. He served in Armoured and Reconnaissance Units for more than 20 years. He became Commander of the 12th Armor Battalion (1993) and C' Reconnaissance Battalion (1994-1995) in the borders area of Trace. For one year (1993-1994) he was deployed in North Iraq (Kurdistan), Commander (Suleimaniyah Sector) of UN Guards Contingent (UNGCI). He has served at the Hellenic Army HQs as Staff Officer responsible for the

development of Main Battle Tanks fleet (1988-1992) and for Armaments Planning and Procurements (1997-1999). In August 1999 he moved to the Hellenic National Defence General Staff, where he became the senior officer for Operational Planning and Operations in Balkans. He served twice in the Former Yugoslavia, first (1992) as a military observer for a short period in Croatia, and second for one year, in KFOR Kosovo (2000-2001) as a Deputy Commander and Chief of Staff of 34th Mech Brigade (Hellenic Armed Forces in Kosovo). After his redeployment, he appointed in Hellenic National Defence General Staff as Director of National Crisis Management Center (2001-2003). Additionally, he has served through staff assignments primarily in operations, plans, and crisis management. His assignments include three NATO tours: one as Military Assistant to Hellenic Military Representative at NATO HQs, Brussels (1995-1997), one with Joint Command South-cent (JCSC) at Larisa Greece (2003-2004), as J5 Branch Chief and his final staff assignment was as Assistance Chief of Staff (ACOS) Support of NATO's Rapid Deployable Corps (NRDC-SP) Valencia, Spain (2004-2007). His last active duty assignment was Chief of Staff (COS) of C' Corps/NATO Deployable Corps – Greece (NDC-GR) (2007-2009). He retired from the Hellenic Army on 13 February 2009, after more than 37 years of distinguished service. General Papapostolou is a recognized leader and pioneer in conceptualizing, planning, and executing national security operations from humanitarian relief to major combat operations

Περιεχόμενα/ Table of contents:

I. ΓΕΝΙΚΑ

II. ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΑΠΕΙΛΩΝ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ.

III. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

IV. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΥΝΑ.

Военная доктрина Российской Федерации

5 февраля 2010 года

Утверждена Указом Президента Российской Федерации

I. ОБЩИЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Μετάφραση του επίσημου κειμένου της Προεδρίας της Ρωσίας.

Πηγή επίσημη ιστοσελίδα της Προεδρίας της Ρωσίας:

http://news.kremlin.ru/ref_notes/461

Στρατιωτικό Δόγμα της Ρωσίας

5 Φεβρουαρίου 2010

Εγκρίθηκε με Προεδρικό Διάταγμα

I. ΓΕΝΙΚΑ

1. Στρατιωτικό Δόγμα της Ρωσίας (στο εξής: - το Στρατιωτικό Δόγμα) είναι το πλέον σημαντικό έγγραφο για το Στρατηγικό Αμυντικό Σχεδιασμό στη Ρωσία. Είναι μία συστηματική προσέγγιση του αμυντικού θέματος, που εγκρίθηκε επίσημα από το Ρωσικό Κράτος και εκφράζει τις απόψεις του, σχετικά με τις προετοιμασίες για την διά των όπλων άμυνα και την προστασία της Ρωσίας.

2. Το Στρατιωτικό Δόγμα ενσωματώνει: τις βασικές διατάξεις του Στρατιωτικού Δόγματος της Ρωσίας του 2000, την Αντίληψη της μακροπρόθεσμης Κοινωνικής και Οικονομικής Ανάπτυξης της Ρωσίας μέχρι το 2020, τη Στρατηγική Εθνικής Ασφάλειας της Ρωσίας μέχρι το 2020, καθώς και τις σχετικές διατάξεις της Αντίληψης της Εξωτερικής Πολιτικής Ρωσίας το 2008 και το Δόγμα για τη Θάλασσα της Ρωσίας για την περίοδο έως το 2020.

Στρατιωτικό Δόγμα βασίζεται στις διατάξεις της στρατιωτικής θεωρίας και αποσκοπεί στην περαιτέρω ανάπτυξή της.

3. Η νομική βάση για το Στρατιωτικό Δόγμα είναι το Σύνταγμα της Ρωσίας, οι γενικώς αναγνωρισμένες αρχές και κανόνες του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συνθηκών της Ρωσίας για την άμυνα, τον έλεγχο των όπλων και τον αφοπλισμό, οι ομοσπονδιακοί συνταγματικοί νόμοι, οι ομοσπονδιακοί νόμοι και κανονισμοί και διατάγματα του Προέδρου της Ρωσίας και της κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας.

4. Το Στρατιωτικό Δόγμα αντικατοπτρίζει τη δέσμευση της Ρωσίας για τη χρήση των πολιτικών, διπλωματικών, νομικών, οικονομικών, περιβαλλοντολογικών, πληροφοριακών, στρατιωτικών και άλλων μέσων, για την προστασία των εθνικών συμφερόντων της Ρωσίας και των συμφερόντων των συμμάχων της.

5. Οι διατάξεις του Στρατιωτικού Δόγματος επανακαθορίζονται με έγγραφα του Προέδρου της Ρωσίας προς την Ομοσπονδιακή Συνέλευση, και είναι δυνατό να προσαρμοστεί ο στρατηγικός σχεδιασμός της χώρας στον στρατιωτικό τομέα (στρατιωτικός σχεδιασμός).

Η εφαρμογή του Στρατιωτικού Δόγματος επιτυγχάνεται με την εστίαση της κρατικής διοίκησης επί των στρατιωτικών θεμάτων, σύμφωνα με τους ομοσπονδιακούς νόμους, τις κανονιστικές πράξεις του Προέδρου της Ρωσίας και της κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας και τους ομοσπονδιακούς φορείς της εκτελεστικής εξουσίας.

6. Βασικές έννοιες του Στρατιωτικού Δόγματος:

α) τη **Στρατιωτική Ασφάλεια** της Ρωσίας (στο εξής: - Στρατιωτική Ασφάλεια) – είναι η κατάσταση επίτευξης της προάσπισης των ζωτικών συμφερόντων του ατόμου, της κοινότητας των πολιτών και του κράτους κατά των εξωτερικών και εσωτερικών στρατιωτικών απειλών, που συνδέονται με τη χρήση βίας ή την απειλή χρήσης βίας και η κατάσταση αυτή χαρακτηρίζεται από την απουσία της στρατιωτικής απειλής .

β) ο **κίνδυνος του πολέμου** – είναι η κατάσταση των διακρατικών ή ενδοκοινοτικών σχέσεων, που χαρακτηρίζεται από ένα σύνολο παραγόντων που θα μπορούσαν, υπό ορισμένες συνθήκες να οδηγήσουν σε μια στρατιωτική απειλή.

γ) μια **στρατιωτική απειλή** – είναι η κατάσταση των διακρατικών ή ενδοκοινοτικών σχέσεων, που χαρακτηρίζεται από την πραγματική πιθανότητα μιας στρατιωτικής σύγκρουσης μεταξύ των αντιμαχόμενων πλευρών με υψηλό βαθμό ετοιμότητας του κάθε μέλους (ή ομάδας κρατών), των αυτονομιστικών ή τρομοκρατικών οργανώσεων, με την χρήση στρατιωτικής ισχύος (ένοπλης βίας).

δ) μια **στρατιωτική σύγκρουση** -είναι μια μορφή επίλυσης των διακρατικών ή ενδοκοινοτικών διαφορών με τη χρήση στρατιωτικής ισχύος (ο όρος καλύπτει όλα τα είδη της ένοπλης αντιπαράθεσης, συμπεριλαμβανομένων και των μεγάλης κλίμακας, περιφερειακών ή τοπικών πολέμων και ένοπλων συγκρούσεων).

ε) τις **ένοπλες συγκρούσεις** – από αυτές, οι **διεθνείς ένοπλες συγκρούσεις** , όπου η ένοπλη σύγκρουση έχει πεδίο εφαρμογής μεταξύ των κρατών, οι **εσωτερικές ένοπλες συγκρούσεις**, όπου τα αντιπαρατιθέμενα μέρη ευρίσκονται εντός της επικρατείας ενός κράτους.

στ) ένας **τοπικός πόλεμος** - ένας πόλεμος που διεξάγεται μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών, με περιορισμένους στρατιωτικούς ή πολιτικούς στόχους, κατά τον οποίο οι στρατιωτικές επιχειρήσεις διεξάγονται εντός των συνόρων των αντιμαχόμενων κρατών και κυρίως πλήττονται *τα ίδια συμφέροντα* (περιφερειακά, οικονομικά, πολιτικά και άλλα), μόνο αυτών των ιδίων των κρατών.

ζ) ο **περιφερειακός πόλεμος** - ένας πόλεμος που αφορά δύο ή περισσότερα κράτη από την ίδια περιοχή, που έχει ως αποτέλεσμα οι εθνικές ή συμμαχικές ένοπλες δυνάμεις, χρησιμοποιώντας συμβατικά και πυρηνικά όπλα καταστροφής , τόσο στο έδαφος, τα παρακείμενα ύδατα και στον αέρα (εξωτερικό) και πάνω από αυτά, θα επιδιώξουν την *επίτευξη σημαντικών στρατιωτικών και πολιτικών στόχων*.

η) ένας **πόλεμος μεγάλης κλίμακας** – είναι ο πόλεμος μεταξύ κρατών ή συνασπισμών από τα μεγαλύτερα κράτη του κόσμου, κατά τον οποίο θα επιδιώξουν μια ριζική επίτευξη στους πολιτικούς και στρατιωτικούς τους στόχους. Ο μεγάλης κλίμακας πόλεμος μπορεί να είναι το αποτέλεσμα της κλιμάκωσης της ένοπλης σύγκρουσης σε τοπικό ή περιφερειακό πόλεμο,

με τη συμμετοχή μεγάλου αριθμού κρατών από διάφορες περιοχές του κόσμου. Θα απαιτήσει την επιστράτευση όλων των διαθέσιμων υλικών μέσων και πόρων καθώς και των πνευματικών δυνάμεων των συμβαλλομένων κρατών.

θ) η **στρατιωτική πολιτική** – είναι οι ενέργειες του κράτους για την επίτευξη της άμυνας και της ασφάλειας της Ρωσίας, καθώς και η υλοποίηση των συμφερόντων των συμμάχων τους.

ια) η **στρατιωτική οργάνωση** (στο εξής: - η στρατιωτική οργάνωση) – είναι το σύνολο οργάνων, για τον κρατική και στρατιωτική διοίκηση και έλεγχο, όπως οι Ένοπλες Δυνάμεις της Ρωσικής Ομοσπονδίας και τα άλλα στρατεύματα, οι στρατιωτικοί σχηματισμοί και σώματα (στο εξής: - ως οι Ένοπλες Δυνάμεις και άλλα στρατεύματα), που συνιστούν την βάση για το φάσμα των δραστηριοτήτων της με στρατιωτικά μέσα με στόχο την προετοιμασία για την ένοπλη άμυνα και την ένοπλη προστασία της Ρωσίας. Στην οργάνωση περιλαμβάνονται επίσης και ένα μέρος των κοινών εγκαταστάσεων παραγωγής και των εγκαταστάσεων για την έρευνα της χώρας.

ιβ) **στρατιωτικός αμυντικός σχεδιασμός** – ορίζεται το σύνολο των ενεργειών για την υλοποίηση των στόχων και των σκοπών της στρατιωτικής οργάνωσης, για τη δημιουργία και την βελτίωση των Ενόπλων Δυνάμεων και των άλλων στρατευμάτων, την χρησιμοποίηση τους και την πλήρη υποστήριξη αυτών.

II. ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΑΠΕΙΛΩΝ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ.

7. Η παρούσα φάση της διεθνούς ανάπτυξης χαρακτηρίζεται από την αποδυνάμωση της ιδεολογικής αντιπαράθεσης, τη μείωση της οικονομικής, πολιτικής και στρατιωτικής επιρροής ορισμένων κρατών (ομάδες των κρατών) και συμμαχιών και την αυξανόμενη επιρροή άλλων κρατών, που ανταγωνίζονται για την κυριαρχία επί των πλήρως πολύ-πολικών και παγκόσμιο-πονημένων διαδικασιών.

Παραμένουν πολλές ανεπίλυτες περιφερειακές συγκρούσεις. Υπάρχει η τάση για την επίλυσή τους με τη βία, τόσο διεθνώς όσο και στις περιοχές που συνορεύουν με τη Ρωσία. Η υπάρχουσα αρχιτεκτονική (το σύστημα) της διεθνούς ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένων και των νομίμων διεθνών οργανισμών, δεν προσβλέπουν στην παροχή ασφάλειας, της αυτής ποιότητας και ίσης ποσότητας, για όλα τα κράτη .

Έτσι, παρά τη μείωση της πιθανότητας για τη Ρωσία να αναγκασθεί να αντιμετωπίσει το ξέσπασμα ενός πόλεμου μεγάλης κλίμακας, με συμβατικά ή πυρηνικά μέσα καταστροφής, υπάρχουν ορισμένοι τομείς του στρατιωτικού κινδύνου, που η προσοχή της Ρωσίας εντατικοποιείται.

8. Η κύρια εξωτερική απειλή του πολέμου:

α) η επιθυμία του Οργανισμού του Βορείου- Ατλαντικού Σύμφωνου (NATO) να διεκδικήσει για τον εαυτό την προϋπόθεση να ασχολείται με τις παγκόσμιες λειτουργίες σε παράβαση του διεθνούς δικαίου και να επεκτείνει τη στρατιωτική υποδομή των χωρών - μελών του NATO στα σύνορα της Ρωσίας και ιδίως με το να αυξήσει τον αριθμό των χωρών της ομάδας αυτής.

β) οι προσπάθειες να για αποσταθεροποίηση της κατάστασης σε επιμέρους κράτη και περιφέρειες και η υπονόμηση της στρατηγικής σταθερότητας.

γ) η ανάπτυξη (ικανότητα) στρατιωτικών αγημάτων ξένων κρατών (ή ομάδων κρατών) σε εδάφη γειτονικά με τη Ρωσία και τους συμμάχους της, και στα εντός των παρακείμενων σε αυτούς υδάτων.

δ) τη εγκατάσταση και ανάπτυξη των στρατηγικών πυραυλικών αμυντικών συστημάτων, που υπονομεύουν την παγκόσμια σταθερότητα και παραβιάζουν την ισορροπία δυνάμεων στο πυρηνικό τομέα, καθώς και η στρατικοποίηση του εξωτερικού διαστήματος και η ανάπτυξη των στρατηγικών μη πυρηνικών οπλικών συστημάτων ακριβείας

ε) οι εδαφικές διεκδικήσεις κατά της Ρωσίας και των συμμάχων της και η ανάμιξη στα εσωτερικά τους.

στ) η διάδοση των όπλων μαζικής καταστροφής, των πυραύλων και της πυραυλικής τεχνολογίας, η αύξηση του αριθμού των κρατών που διαθέτουν πυρηνικά όπλα.

ζ) η παραβίαση από ένα κράτος των διεθνών συμφωνιών και η αδυναμία υπογραφής και υλοποίησης των προηγούμενων διεθνών συνθηκών για τον περιορισμό των εξοπλισμών και τη μείωση τους.

η) η χρήση της στρατιωτικής ισχύος στο έδαφος των γειτονικών κρατών με τη Ρωσία κατά παράβαση του Χάρτη του ΟΗΕ και των κανόνων του διεθνούς δικαίου.

θ) η ύπαρξη ή εμφάνιση κέντρων και η κλιμάκωση των ένοπλων συγκρούσεων στα εδάφη που είναι γειτονικά τη Ρωσία και τους συμμάχους της.

ι) η εξάπλωση της διεθνούς τρομοκρατίας.

ια) η εμφάνιση εστιών εθνικών ή θρησκευτικών εντάσεων, οι δραστηριότητες των διεθνών ενόπλων ριζοσπαστικών ομάδων σε περιοχές που συνορεύουν με κρατικά σύνορα της Ρωσίας και τα σύνορα των συμμάχων τους, η ύπαρξη των εδαφικών διενέξεων, η ανάπτυξη κινημάτων αποσχιστικών τάσεων και βιαιού θρησκευτικού εξτρεμισμού, σε ορισμένα μέρη του κόσμου.

9. Η κύρια εσωτερική στρατιωτική απειλή:

α) να επιχειρηθεί να αλλάξει διά της βίας η συνταγματική τάξη της Ρωσίας.

β) η κυριαρχία, η παραβίαση της ενότητας και της εδαφικής ακεραιότητας της Ρωσίας.

γ) η παρεμπόδιση ή διακοπή της λειτουργίας των δημόσιων αρχών, σημαντικών κρατικών, στρατιωτικών εγκαταστάσεων και υποδομών πληροφοριών της Ρωσίας.

10. Η κύρια στρατιωτική απειλή:

α) η απότομη επιδείνωση της στρατιωτικής-πολιτικής κατάστασης (διεθνείς σχέσεις) και η δημιουργία των προϋποθέσεων για τη χρήση στρατιωτικής βίας.

β) η παρεμπόδιση του έργου της πολιτικής και στρατιωτικής διοίκησης της Ρωσίας, η διατάραξη της λειτουργίας των: στρατηγικών πυρηνικών δυνάμεων και των συστημάτων για την προειδοποίηση προσβολής πυραύλων, τον έλεγχο του διαστήματος, τους χώρους αποθήκευσης, τα πυρηνικά όπλα, την πυρηνική ενέργεια, τα πυρηνικά, χημικά και άλλα πιθανώς επικίνδυνα αντικείμενα.

γ) τη σύσταση και εκπαίδευση παράνομων ένοπλων ομάδων μαχητών και οι δραστηριότητές τους στην επικράτεια της Ρωσίας ή στο έδαφος των συμμάχων της.

δ) η επίδειξη της στρατιωτικής δύναμης κατά τη διάρκεια εκπαιδευτικών ασκήσεων στα εδάφη των γειτονικών με τη Ρωσία και τους συμμάχους της, που γίνεται με σκοπό την πρόκληση.

ε) η επιστράτευση των ενόπλων δυνάμεων κρατών ή επιμέρους ομάδων κρατών, με μερική ή πλήρη επιστράτευση και η μεταφορά των λειτουργιών του κράτους και του στρατιωτικού ελέγχου των εν λόγω κρατών σε συνθήκες καιρού πολέμου.

11. Οι Στρατιωτικές συγκρούσεις χαρακτηρίζονται ανάλογα με τους στόχους, τους τρόπους και τα μέσα για την επίτευξη των στόχων αυτών, το σκοπό και το χρονοδιάγραμμα της στρατιωτικής ενέργειας, τις μορφές και τις μεθόδους του ένοπλου αγώνα και τα όπλα και στρατιωτικό εξοπλισμό που χρησιμοποιείται..

12. Τα χαρακτηριστικά των σύγχρονων στρατιωτικών συγκρούσεων:

α) η ολοκληρωμένη χρήση της στρατιωτικής ισχύος και οι ικανότητες των μη στρατιωτικών.

β) η μαζική χρήση των οπλικών συστημάτων και στρατιωτικού εξοπλισμού βασίζονται στις νέες φυσικές αρχές της και είναι συγκρίσιμες με την αποτελεσματικότητα των πυρηνικών όπλων.

γ) η αυξημένη χρήση των στρατιωτικών δυνάμεων των εγκαταστάσεων που λειτουργούν στον αέρα και το διάστημα.

δ) ο αυξημένος ρόλος της αντιπαράθεσης στο πεδίο της πληροφορικής.

ε) η μείωση του παράγοντα χρόνου στις προετοιμασίες για στρατιωτική ενέργεια.

στ) τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των συστημάτων ελέγχου με τη μετάβαση τους σε ένα αυστηρά κάθετο σύστημα διαχείρισης για το παγκόσμιο δίκτυο των αυτόματων συστημάτων ελέγχου των στρατιωτικών δυνάμεων και των όπλων.

ζ) η εγκατάσταση στο έδαφος των αντιμαχόμενων μερών μιας μόνιμης εμπόλεμης ζώνης.

13. Τα Χαρακτηριστικά των σύγχρονων στρατιωτικών συγκρούσεων:

α) το απρόβλεπτο της εμφάνισής τους.

β) τη διαθεσιμότητα ενός ευρέος φάσματος των στρατιωτικών, πολιτικών, οικονομικών, στρατηγικών μέσων για άλλους σκοπούς.

γ) τον αυξανόμενο ρόλο των σύγχρονων υψηλής απόδοσης οπλικών συστημάτων, καθώς και την ανακατανομή των ρόλων των σε διάφορους τομείς του ένοπλου αγώνα.

δ) την έγκαιρη χρησιμοποίηση των πληροφοριών, για την επίτευξη των πολιτικών στόχων χωρίς τη χρήση στρατιωτικής ισχύος, και στη συνέχεια – την δημιουργία ευνοϊκού περιβάλλοντος για την υποδοχή της αντίδρασης της διεθνούς κοινότητας για τη χρήση της στρατιωτικής δύναμης.

14. Οι στρατιωτικές συγκρούσεις θα διαφέρουν σε ότι αφορά την παροδιότητα, την επιλεκτικότητα, τον υψηλό βαθμό καταστροφής των αντικειμένων, την ταχύτητα ελιγμού των στρατευμάτων και τα πυρά, ενώ θα χρησιμοποιηθούν διαφορετικούς τύπους ευκίνητων ομάδων από τις στρατιωτικές δυνάμεις. Η γνώση και η εφαρμογή των αρχών, της στρατηγικής πρωτοβουλίας, της διατήρηση βιώσιμης της κυβέρνησης και της στρατιωτικής διοίκησης, της εξασφάλισης της υπεροχής στην ξηρά την θάλασσα και τον αέρα, είναι ζωτικής σημασίας για την επίτευξη των στόχων.

15. Η στρατιωτική δράση θα χαρακτηρίζεται από την αυξανόμενη σημασία των όπλων υψηλής ακρίβειας, των όπλων ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας, των λέιζερ, των όπλων των υπό-ήχων υψηλής ενέργειας, των συστημάτων ελέγχου και πληροφορικής, τα μη επανδρωμένα εναέρια οχήματα και τα αυτόνομα στη θάλασσα, τα ελεγχόμενα από ρομπότ μοντέλα των όπλων και του στρατιωτικού εξοπλισμού.

16. Τα πυρηνικά όπλα θα εξακολουθήσουν να αποτελούν ένα σημαντικό παράγοντα για την πρόληψη της εμφάνισης των πυρηνικών πολέμων αλλά και των στρατιωτικών συγκρούσεων με τη χρήση των συμβατικών όπλων (πόλεμο μεγάλης κλίμακας, περιφερειακό πόλεμο).

Στην περίπτωση μιας στρατιωτικής σύγκρουσης με συμβατικά μέσα καταστροφής (πόλεμο μεγάλης κλίμακας, περιφερειακό πόλεμο), τιθεμένης σε κίνδυνο της ίδιας της ύπαρξης του κράτους, η κατοχή των πυρηνικών όπλων από αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει στην κλιμάκωση της στρατιωτικής σύγκρουσης σε στρατιωτική σύγκρουση με χρήση πυρηνικών όπλων.

III. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

17. Οι κύριες αποστολές της στρατιωτικής πολιτικής της Ρωσίας καθορίζονται από τον Πρόεδρο, σύμφωνα με το ομοσπονδιακό νόμο, τη Στρατηγική της Εθνικής Ασφάλειας της Ρωσίας μέχρι το 2020 και το παρόν στρατιωτικό Δόγμα.

Η στρατιωτική πολιτική της Ρωσίας σιοπεύει στην πρόληψη του ανταγωνισμού των εξοπλισμών, την αποτροπή και την πρόληψη των στρατιωτικών συγκρούσεων, τη βελτίωση της στρατιωτικής οργάνωσης, τις μορφές και τις μεθόδους χρήσης των Ενόπλων Δυνάμεων και των άλλων στρατευμάτων, καθώς επίσης και τα πυρηνικά μέσα καταστροφής, για την άμυνα και την ασφάλεια της Ρωσίας, καθώς και την υπεράσπιση των συμφερόντων των συμμάχων τους.

Δραστηριότητες της συγκράτησης της Ρωσίας και της πρόληψης των στρατιωτικών συγκρούσεων

18. Η Ρωσία εξασφαλίζεται με τη συνεχής ετοιμότητα των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων για την αποτροπή και την πρόληψη των πολέμων, την ένοπλη άμυνα της Ρωσίας και των συμμάχων της, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς συνθήκες της Ρωσίας.

Οι μη πυρηνικές στρατιωτικές συγκρούσεις, όπως κάθε άλλου τύπου στρατιωτική σύγκρουση - αποτελεί σημαντική αποστολή της Ρωσίας.

19. Οι κύριες αποστολές της Ρωσίας για να περιορίσει και προλαμβάνει τις στρατιωτικές συγκρούσεις:

α) Αξιολόγηση και πρόβλεψη της ανάπτυξης της στρατιωτικής-πολιτικής κατάστασης σε παγκόσμιο και περιφερειακό επίπεδο, καθώς και την κατάσταση των διακρατικών σχέσεων στον στρατιωτικό-πολιτικό τομέα με τη χρήση της σύγχρονης τεχνολογίας και της πληροφορικής.

β) Εξουδετέρωση των πιθανών στρατιωτικών απειλών καθώς των στρατιωτικών απειλών εναντίον των πολιτικών, διπλωματικών και άλλων ειρηνικών μέσων.

γ) Διατήρηση της στρατηγικής σταθερότητας και της πυρηνικής αποτροπής σε ένα ικανοποιητικό επίπεδο.

δ) Διατήρηση των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων στο απαιτούμενο βαθμό ετοιμότητας για την χρησιμοποίησή τους στη μάχη.

ε) Ενίσχυση του συστήματος συλλογικής ασφάλειας, στο πλαίσιο της Οργάνωσης του Συμφώνου Συλλογικής Ασφάλειας (ΟΣΣΑ) (CSTO) και την αύξηση της ικανότητάς του, για την ενίσχυση της συνεργασίας στη διεθνή ασφάλεια εντός της Κοινοπολιτείας Ανεξαρτήτων Κρατών (CIS), τον Οργανισμό για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ) και του Οργανισμού Συνεργασίας της Σαγκάης (SCO), η ανάπτυξη των σχέσεων στον τομέα αυτό με άλλους διακυβερνητικούς οργανισμούς (Ευρωπαϊκή Ένωση και του ΝΑΤΟ).

στ) Επέκταση των Συνεργατών χωρών και να αναπτυχθεί η συνεργασία μαζί τους επί τη βάσει των κοινών συμφερόντων για την ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας, σύμφωνα με τις διατάξεις του Χάρτη του ΟΗΕ και άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου.

ζ) Συμμόρφωση με τις διεθνείς συνθήκες για τον περιορισμό και τη μείωση των στρατηγικών επιθετικών όπλων.

η) Σύναψη και εφαρμογή των συμφωνιών για τον έλεγχο των συμβατικών όπλων, καθώς και την εφαρμογή των μέτρων για την ενίσχυση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης.

θ) Δημιουργία των ρυθμιστικών μηχανισμών για τη διμερή και πολυμερή συνεργασία στον τομέα της αντιπυραυλικής άμυνας.

ι) Σύναψη διεθνούς συνθήκης για την πρόληψη της ανάπτυξης στο οποιοδήποτε όπλων στο διάστημα.

ια) Συμμετοχή σε διεθνείς ειρηνευτικές δραστηριότητες, περιλαμβανομένων των αυτών υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών και σε συνεργασία με τις διεθνές (περιφερειακές) οργανώσεις.

ιβ) Συμμετοχή στον αγώνα κατά της διεθνούς τρομοκρατίας.

Χρησιμοποίηση των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων.

Οι κύριες αποστολές των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων σε περίοδο ειρήνης και κατά τη διάρκεια της άμεσης επιθετικής και του πολέμου.

20. Η Ρωσία θεωρεί ότι είναι νόμιμη η χρήση των Ενόπλων Δυνάμεων και των άλλων στρατευμάτων, για να αποκρούσουν επίθεση εναντίον της και (ή) εναντίον των συμμάχων της, για τη διατήρηση της ειρήνης του κόσμου υπό το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ και υπό άλλους οργανισμούς συλλογικής ασφάλειας και για να προστατεύσει τους πολίτες της

έξω από τη Ρωσία, σύμφωνα με τις γενικά αναγνωρισμένες αρχές και κανόνες του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συνθηκών της Ρωσίας.

Η χρησιμοποίηση των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων σε καιρό ειρήνης με από απόφαση του Προέδρου της Ρωσίας και με τον τρόπο που προβλέπεται από τον ομοσπονδιακό νόμο.

21. Ρωσία θεωρεί την ένοπλη επίθεση εναντίον του κράτους – μέλους της Ένωσης Κρατών, ή κάθε δραστηριότητα με τη χρήση στρατιωτικής ισχύος εναντίον του, ως επίθεση εναντίον της Ένωσης και εφαρμόζει αντίμετρα.

Ρωσία θεωρεί την ένοπλη επίθεση στο κράτος - μέλος της Οργάνωσης του Συμφώνου Συλλογικής Ασφάλειας (ΟΣΣΑ)(CSTO) ως επίθεση εναντίον όλων των κρατών μελών ΟΣΣΑ και εφαρμόζει στην περίπτωση αυτή, τα μέτρα που είναι σύμφωνα με τη Συνθήκη για την Συλλογική Ασφάλεια.

22. Κατά την υλοποίηση των ενεργειών της στρατηγικής αποτροπής η Ομοσπονδία της Ρωσίας προβλέπει τη χρήση των όπλων ακριβείας.

Η Ρωσία διατηρεί το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει πυρηνικά όπλα σε ανταπόδοση της χρήσης ισχύος εναντίον της και (ή) εναντίον των συμμάχων της, καθώς και άλλα πυρηνικά όπλα και όπλα μαζικής καταστροφής, ακόμη και στην περίπτωση επίθεσης κατά της Ρωσίας με συμβατικά όπλα, όταν απειλείται η ίδια η ύπαρξη του κράτους.

Η απόφαση για τη χρήση των πυρηνικών όπλων υιοθετείται από τον Πρόεδρο της Ρωσίας.

23. Η διαμόρφωση των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων σύμφωνα με τις αποστολές εκτελούνται σύμφωνα με: το σχέδιο της RF των Ενόπλων Δυνάμεων, το Σχέδιο για την ενεργοποίηση της RF Ενόπλων Δυνάμεων, το Προεδρικό Διάταγμα, τις εντολές και οδηγίες του Ανώτατου Διοικητή των Ενόπλων Δυνάμεων της Ρωσίας, και με άλλες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις της Ρωσίας και τα έγγραφα του στρατηγικού σχεδιασμού για την άμυνα.

24. Η Ρωσία συνεισφέρει με στρατεύματα στις ειρηνευτικές δυνάμεις του ΟΣΣΑ. Για να συμμετέχουν σε ειρηνευτικές επιχειρήσεις θα πρέπει το θέμα να τεθεί στο Συμβούλιο του Οργανισμού της Συνθήκης Συλλογικής Ασφάλειας. Η Ρωσία συμβάλλει με στρατεύματα στη συλλογική Δύναμη Ταχείας Αντίδρασης (ΔΤΑ) του ΟΣΣΑ, προκειμένου να έχει ετοιμότητα για να ανταποκριθεί ταχέως στις στρατιωτικές απειλές εναντίον των κρατών - μελών του ΟΣΣΑ και να επιλύει άλλα προβλήματα, όπως καθορίζεται από τη Συνθήκη του Οργανισμού Συλλογικής Ασφάλειας. Η χρήση της δύναμης αυτής γίνεται με τον τρόπο που προβλέπεται από τη συμφωνία σχετικά με τη διαδικασία για την ταχεία Ανάπτυξη, Προσαρμογή και Υποστήριξη της συλλογικής Δύναμης Ταχείας Αντίδρασης (ΔΤΑ) του ΟΣΣΑ της Περιφέρειας Κεντρικής Ασίας, της Συλλογικής Ασφάλειας.

25. Για την εκτέλεση επιχειρήσεων διατήρησης της ειρήνης με εντολή του ΟΗΕ ή την εντολή της ΚΑΚ Ρωσίας. Η συνεισφορά των στρατευμάτων γίνεται με τον τρόπο που προβλέπεται από τον ομοσπονδιακό νόμο και τις διεθνείς συνθήκες της Ρωσίας.

26. Προκειμένου να προστατεύονται τα συμφέροντα της Ρωσίας και των πολιτών της και να διατηρείται η διεθνής ειρήνη και ασφάλεια, οι Σχηματισμοί των Ενόπλων Δυνάμεων μπορούν να χρησιμοποιηθούν ταχέως και εκτός της Ρωσίας, σύμφωνα με τους γενικά

αποδεικτούς κανόνες και τις αρχές του διεθνούς δικαίου των διεθνών συνθηκών της Ρωσίας και της ομοσπονδιακής νομοθεσίας.

27. Οι κύριες αποστολές των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων σε καιρό ειρήνης:

α) η προστασία της εθνικής κυριαρχίας, της ακεραιότητας της Ρωσίας και του απαραβίαστου της επικράτειάς της.

β) η στρατηγική αποτροπής, συμπεριλαμβανομένης της πρόληψης των στρατιωτικών συγκρούσεων.

γ) η διατήρηση της συγκρότησης, της ετοιμότητας για επιστράτευση και μάχη και η συνεχής προετοιμασία των στρατηγικών πυρηνικών δυνάμεων και μέσων, με εξασφαλισμένη την επιχειρησιακή τους ετοιμότητα για χρήση μέσω των συστημάτων ελέγχου και με τέτοιο τρόπο που να εγγυάται ένα συγκεκριμένο επίπεδο ζημιών και απωλειών για τον επιτιθέμενο, σε οποιαδήποτε κατάσταση.

δ) η έγκαιρη προειδοποίηση του Ανώτατου Διοικητή των Ενόπλων Δυνάμεων της Ρωσίας σχετικά με την επίθεση από τον αέρα και το διάστημα, η προειδοποίηση της κυβέρνησης και της διοίκησης των στρατιωτικών δυνάμεων, για τους κινδύνους του πολέμου και των στρατιωτικών απειλών.

ε) η διατήρηση της ικανότητας των Ενόπλων Δυνάμεων και των άλλων στρατευμάτων για έγκαιρη και ταχεία ανάπτυξη των στρατιωτικών τμημάτων σε δυνητικά επικίνδυνες στρατηγικές κατευθύνσεις, καθώς η ετοιμότητά τους για χρήση τους στη μάχη.

στ) η διατήρηση των κρίσιμων εγκαταστάσεων για την άμυνα της Ρωσίας και η ετοιμότητα για την απόκρουση των επιθέσεων από τον αέρα και το διάστημα.

ζ) η έναρξη και η διατήρηση του στρατηγικού τομέα του διαστήματος με την τοποθέτηση διαστημοπλοίων σε τροχιά, τα οποία παρέχουν υποστήριξη στις ενέργειες των Ενόπλων Δυνάμεων της Ρωσίας.

η) η προστασία των σημαντικών κρατικών και στρατιωτικών εγκαταστάσεων, εγκαταστάσεων επικοινωνιών και ειδικών φορτίων.

θ) η διατήρηση σε επιχειρησιακή λειτουργία του εξοπλισμού στη Ρωσία και η προετοιμασία των επικοινωνιών και συγκοινωνιών για την άμυνα, συμπεριλαμβανομένης της κατασκευής ή ανακατασκευής υλικών ειδικού σκοπού και της κατασκευής και επισκευής των δρόμων, με την ειδική αμυντική αξία.

ι) η την προστασία των πολιτών της Ρωσικής Ομοσπονδίας έξω από τη Ρωσία από ένοπλες επιθέσεις εναντίον τους.

ια) η συμμετοχή σε ειρηνευτικές επιχειρήσεις για την αποκατάσταση της διεθνούς ειρήνης και ασφάλειας, στα μέτρα για την πρόληψη και εξάλειψη της απειλή για την ειρήνη, στην καταστολή των πράξεων της επιθετικότητας και παραβίασης της ειρήνης, επί τη βάση των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ ή άλλου οργανισμού εξουσιοδοτημένου να λάβει τις σχετικές αποφάσεις σύμφωνα με τα διεθνή δίκαιο.

ιβ) η καταπολέμηση της πειρατείας και η ασφάλεια της ναυσιπλοΐας.

- ιγ) η εξασφάλιση της οικονομική ασφάλεια της Ρωσίας στους Παγκόσμιους Ωκεανούς.
- ιδ) η καταπολέμηση της τρομοκρατίας.
- ιε) η προετοιμασία για τις δραστηριότητες της εδαφικής άμυνας και της πολιτικής άμυνας.
- ιστ) η προστασία της δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας.
- ιζ) η συμμετοχή στη διαχείριση των επιπτώσεων των καταστροφών και την αποκατάσταση της ειδικής χρήσης.
- ιη) η εμπλοκή στην πρόβλεψη των εκτάκτων αναγκών.

28. Τα κύρια καθήκοντα των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων κατά τη διάρκεια της άμεσης απειλής επίθεσης:

- α) η εφαρμογή μιας σειράς πρόσθετων μέτρων που αποσκοπούν στη μείωση της απειλής επίθεσης και την αύξηση του επιπέδου ετοιμότητας για μάχη των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων δυνάμεων, με σκοπό την επιστράτευση και την στρατηγική τους ανάπτυξη.
- β) η διατήρηση της πυρηνικής αποτροπής στα καθιερωμένα επίπεδα ετοιμότητας.
- γ) η συμμετοχή στην επιβολή του στρατιωτικού νόμου?
- δ) η εφαρμογή των μέτρων για την εδαφική άμυνα, καθώς και η υπόδειξη της κατάλληλης σειράς των μέτρων πολιτικής άμυνας.
- δ) η εκπλήρωση των διεθνών υποχρεώσεων της Ρωσίας για την συλλογική άμυνα ή η πρόληψη της αντιδρασης, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο της ένοπλης επίθεσης προς ένα άλλο κράτος, που έχει υποβάλει αίτημα στην Ρωσία.

29. Οι κύριες αποστολές των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων σε καιρό πολέμου είναι η απόκρουση της επίθεσης κατά της Ρωσίας και των συμμάχων της, νικώντας τα στρατεύματα (δυνάμεις) του επιτιθέμενου και αναγκάζοντάς τον να σταματήσει τις εχθροπραξίες με όρους που να είναι σύμφωνες και να πληρούν τα συμφέροντα της Ρωσίας και των συμμάχων της.

Η ανάπτυξη της στρατιωτικής οργάνωσης.

Οργάνωση και Ανάπτυξη των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων

30. Τα κύρια καθήκοντα της στρατιωτικής οργάνωσης:

- α) η προσαρμογή, της δομής, της συγκρότησης, του μέγεθος και του τύπου των στοιχείων της στρατιωτικής οργάνωσης, σύμφωνα με τους αντικειμενικούς στόχους σε περίοδο ειρήνης, κατά τη διάρκεια άμεσης απειλής επίθεσης και του πολέμου, υπό την προϋπόθεση της διάθεσης επαρκών οικονομικών, υλικών και άλλων πόρων. Η αναμενόμενη περίοδος διάθεσης και κατανομής των πόρων αυτών περιγράφεται στα έγγραφα που αφορούν τον μακροπρόθεσμο σχεδιασμό και την κοινωνικό-οικονομική ανάπτυξη της Ρωσίας.
- β) η αύξηση της αποτελεσματικότητας της ασφάλειας του κράτους και του στρατιωτικού έλεγχου.

- γ) η βελτίωση των αμυντικών συστημάτων και του συστήματος της αεροδιαστημικής άμυνας της Ρωσίας.
- δ) η βελτίωση της στρατιωτικό-οικονομική ασφάλειας της στρατιωτικής οργάνωσης να βασίζεται στην ορθολογική χρήση των οικονομικών, υλικών και άλλων πόρων.
- ε) η βελτίωση της στρατιωτικής σχεδίασης.
- ζ) η βελτίωση της εδαφικής άμυνας και της πολιτικής άμυνας.
- η) οι βελτιώσεις στη δημιουργία αποθεμάτων των πόρων για τη επιστράτευση, συμπεριλαμβανομένων και των αποθεμάτων των όπλων, στρατιωτικού και ειδικού εξοπλισμού και υλικοτεχνικών μέσων.
- θ) η βελτίωση της λειτουργίας του συστήματος λειτουργίας και συντήρησης του εξοπλισμού και του στρατιωτικού και ειδικού υλικού.
- ι) τη δημιουργία ολοκληρωμένων δομών υποστήριξης των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων, με υλικά και τεχνική, κοινωνική, ιατρική και επιστημονική υποστήριξη, καθώς και τους οργανισμούς για τη στρατιωτική εκπαίδευση και της κατάρτιση.
- ια) Βελτίωση τους συστήματος διαχείρισης της πληροφόρησης για τις Ένοπλες Δυνάμεις και τα άλλα στρατεύματα.
- ιβ) την ενίσχυση του κύρους της στρατιωτικής θητείας και της συνολικής εκπαίδευσης στους πολίτες της Ρωσίας.
- ιγ) να διασφαλιστεί η πολιτική-στρατιωτική και στρατιωτική-τεχνική συνεργασία με τη Ρωσία από τα ξένα κράτη.

31. Οι κύριες προτεραιότητες της στρατιωτικής οργάνωσης:

- α) η βελτίωση της διοίκησης της στρατιωτικής οργάνωσης και την αποτελεσματικότητα των επιχειρήσεων.
- β) την ανάπτυξη της βάσης επιστράτευσης του στρατιωτικού οργανισμού και την εξασφάλιση της ανάπτυξη των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων.
- γ) Για να εξασφαλιστεί το αναγκαίο επίπεδο του προσωπικού, τον εξοπλισμό, την παροχή συνδέσεων, στρατιωτικές μονάδες και σχηματισμούς της συνεχούς ετοιμότητας και το απαιτούμενο επίπεδο εκπαίδευσης τους?
- δ) τη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης και της στρατιωτικής εκπαίδευσης, καθώς και των στρατιωτικών και των επιστημονικών ικανοτήτων.

32. Το κύριο έργο της οργάνωσης και της ανάπτυξης των Ενόπλων Δυνάμεων και των άλλων στρατευμάτων – είναι να είναι ικανές να χρησιμοποιούν τη δομή, τη συγκρότηση και την ισχύ τους, σύμφωνα με τις επερχόμενες στρατιωτικές απειλές, το περιεχόμενο και τη φύση των στρατιωτικών συγκρούσεων, τις τρέχουσες και τις μελλοντικές επιχειρήσεις σε περίοδο ειρήνης, την άμεση απειλή επίθεσης και τον πόλεμο, καθώς και τις πολιτικές, κοινωνικό-οικονομικές, δημογραφικές και στρατιωτικό-τεχνικές συνθήκες και τις προοπτικές της Ρωσίας.

33. Κατά την οργάνωση και την ανάπτυξη των Ενόπλων Δυνάμεων και των άλλων στρατευμάτων της Ρωσίας προκύπτει η απαίτηση:

α) βελτίωσης της οργανωτικής δομής και της σύνθεσης των τμημάτων των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων και τη βελτιστοποίηση της εξουσιοδοτημένης οροφής των στρατευμάτων.

β) εξασφάλιση της ορθολογικής σχέσης για την ετοιμότητα μεταξύ των σχηματισμών και των στρατιωτικών μονάδων, που προορίζονται για την επιστράτευση και την ανάπτυξη των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων.

γ) βελτίωση της επιχειρησιακής, στρατιωτικής και ειδικής εκπαίδευση και της εκπαίδευσης για την επιστράτευση.

δ) βελτίωση της αλληλεπίδρασης μεταξύ των κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, περιορισμός των στρατευμάτων.

ε) παροχή σύγχρονου εξοπλισμού, στρατιωτικού και ειδικού εξοπλισμού (υλικοτεχνική υποστήριξη), την βελτίωση της ποιότητας τους.

στ) ένταξη και τη συντονισμένη βελτίωση της υποστήριξης των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων, στους τομείς της συντήρησης, τεχνικής υποστήριξης, διοικητικής μέριμνας, και της στρατιωτικής εκπαίδευσης και της κατάρτισης στη στρατιωτική επιστήμη.

ζ) προετοιμασία των στρατευμάτων να έχουν εξαιρετική πίστη στην Πατρίδα, αυξάνοντας και το κύρος της στρατιωτικής θητείας.

34. Το κύριο έργο της οργάνωσης και της βελτίωσης των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων επιτυγχάνεται με:

α) διαμόρφωση και η εφαρμογή με συνέπεια της στρατιωτικής πολιτικής.

β) αποτελεσματική στρατιωτική και οικονομική ασφάλεια και την επαρκή χρηματοδότηση των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων.?

γ) βελτίωση της ποιότητας της στρατιωτικό-βιομηχανικό συμπλέγματος.

δ) αξιόπιστη λειτουργία του συστήματος διοικήσεως και ελέγχου των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων σε περίοδο ειρήνης, κατά τη διάρκεια της άμεσης απειλής επίθεσης και του πολέμου.

ε) διατήρηση της ικανότητας της οικονομίας να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων.

στ) διατήρηση της βάσης στην κινητοποίησης του κράτους, που προβλέπει τη διεξαγωγή της επιστράτευσης και τη στρατηγική ανάπτυξη των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων.

ζ) δημιουργία ενός μηχανισμού για τον πολιτικό συναγερμό και την πολιτική άμυνα, που να είναι σε θέση να εκτελέσει τα καθήκοντά τους σε περίοδο ειρήνης, κατά τη διάρκεια της άμεσης απειλής επίθεσης και του πολέμου.

η) βελτίωση της ανάπτυξης των Ενόπλων Δυνάμεων και των άλλων στρατευμάτων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που βρίσκονται εκτός της επικράτειας της Ρωσίας, σύμφωνα με τις διεθνείς συνθήκες, τη Ρωσική και ομοσπονδιακή νομοθεσία.

θ) δημιουργία ζωνών για τις στρατηγικές και επιχειρησιακές κατευθύνσεις και τη στρατιωτική υποδομή.

ι) προ-τοποθέτηση των πόρων της επιστράτευσης.

ια) βελτιστοποίηση του αριθμού των στρατιωτικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σε σχέση με τα ιδρύματα επαγγελματικής εκπαίδευσης, σε συνδυασμό με την ομοσπονδιακή κυβέρνηση και την διεύθυνση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης, με σκοπό την καλύτερη παροχή εκπαίδευσης και κατάρτισης των πολιτών από τη στρατιωτική εκπαίδευση, και τον εξοπλισμό τους με σύγχρονα υλικά και τεχνική βάση.

ιβ) αύξηση της κοινωνικής υποστήριξης για το στρατιωτικό προσωπικό, τους πολίτες που περάτωσαν τη στρατιωτική τους θητεία και τις οικογένειές τους, καθώς και πολιτικό προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων.

ιγ) καθιερωμένες με ομοσπονδιακό νόμο κοινωνικές εγγυήσεις για τους στρατιώτες, τους πολίτες που περάτωσαν τη στρατιωτική τους θητεία και τις οικογένειές τους, που να βελτιώνουν την ποιότητα ζωής τους.

ιδ) βελτίωση του συστήματος στρατολόγησης, των προσλήψεων για στρατιωτική θητεία με σύμβαση και να τονίζεται η προτεραιότητα της στελέχωσης των θέσεων στρατιωτών και υπαξιωματικών για να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα των σχηματισμών και μονάδων με το στρατιωτικό προσωπικό που αναλαμβάνει στρατιωτική υπηρεσία στο πλαίσιο σύμβασης.

ιε) ενίσχυση της οργάνωσης, επίτευξη του νόμου, της τάξης και της στρατιωτικής πειθαρχίας, καθώς και την πρόληψη και την καταστολή των κρουσμάτων ή εκδηλώσεων διαφθοράς.

ιστ) βελτίωση της προ-στρατολόγησης στρατιωτική εκπαίδευση - πατριωτική εκπαίδευση των πολιτών.

ιζ) διασφάλιση του δημόσιου και πολιτικού έλεγχου των δραστηριοτήτων των ομοσπονδιακών οργάνων της εκτελεστικής εξουσίας και της εκτελεστικής εξουσίας των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων, στα θέματα του τομέα της άμυνας.

Στρατιωτικός Αμυντικός Σχεδιασμός.

35. Ο σκοπός του Στρατιωτικού Αμυντικού Σχεδιασμού είναι να οργανώνει και να χρησιμοποιεί με δεσμευτικό τρόπο τα χρονοδιαγράμματα και τους διαθέσιμους πόρους για την άμυνα, για την συγκρότηση και ανάπτυξη των Ενόπλων Δυνάμεων και των άλλων στρατευμάτων και την αποτελεσματική τους επιχειρησιακή χρήση.

36. Τα κύρια καθήκοντα του Στρατιωτικού Αμυντικού Σχεδιασμού:

α) Ο καθορισμός των εξοπλιστικών στόχων που έχουν συμφωνηθεί, των στόχων και των ενεργειών για την οργάνωση και την ανάπτυξη των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων, τη χρήση τους, καθώς και την ανάπτυξη της σχετικής επιστημονικής, βιομηχανικής και τεχνολογικής βάσης.

β) Η επιλογή, από τους πλέον ικανούς τομείς της παγκόσμιας εξέλιξης, του τρόπου της οργάνωσης και ανάπτυξης των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων, τις μορφές και τις μεθόδους χρήσης αυτών, με βάση τις προβλέψεις για το στρατιωτικό-πολιτική κατάσταση, τις στρατηγικές και στρατιωτικές απειλές καθώς και το επίπεδο της κοινωνικό-οικονομικής ανάπτυξης της Ρωσίας.

γ) Η συνέπεια της υποστήριξης της συνέχεις των πόρων των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων, στις ενέργειες των για την οργάνωση, την ανάπτυξη και την χρησιμοποίηση τους.

δ) Η ανάπτυξη των μέσων με βραχυπρόθεσμο, μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο προγραμματισμό, η καταγραφή των αποτελεσμάτων από την υλοποίηση των εξοπλιστικών προγραμμάτων οργάνωσης και ανάπτυξης των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων.

ε) Η παρακολούθηση της υλοποίησης των προγραμμάτων για την οργάνωση και ανάπτυξη των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων.

στ) Η έγκαιρη αναθεώρηση και προσαρμογή των στρατιωτικών εγγράφων του Στρατιωτικού Αμυντικού Σχεδιασμού.

37. Ο Στρατιωτικός Αμυντικός Σχεδιασμός πραγματοποιείται σύμφωνα με τους Κανονισμούς για στρατιωτικό σχεδιασμό στη Ρωσία.

IV. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΥΝΑ.

38. Η κύρια αποστολή της στρατιωτικής και οικονομικής ασφάλειας για την άμυνας είναι να δημιουργήσει οι προϋποθέσεις για μια βιώσιμη ανάπτυξη και να διατηρήσει τις στρατιωτικό-οικονομικές και στρατιωτικό-τεχνικές δυνατότητες του Κράτους στο επίπεδο που απαιτείται για την εφαρμογή της στρατιωτικής πολιτικής και την εξασφάλιση των αναγκών της στρατιωτικής οργάνωσης σε περίοδο ειρήνης, κατά τη διάρκεια της άμεσης απειλής επίθεσης και σε καιρό πολέμου.

39. **Τα καθήκοντα του στρατιωτικού-οικονομική ασφάλεια για την Άμυνα:**

α) η επίτευξη του επιπέδου της οικονομικής και υλικοτεχνικής υποστήριξης της στρατιωτικής οργάνωσης που θα πρέπει να είναι επαρκής για την κάλυψη των αποστολών που της έχουν αναθέσει.

β) η κοστολόγηση της άμυνας, η με ορθολογικό σχεδιασμό κατανομή των οικονομικών και υλικών πόρων για να εξασφαλιστεί η στρατιωτική οργάνωση και να ενισχυθεί της αποτελεσματικότητας της χρήσης της.

γ) η έγκαιρη και πλήρης εξασφάλιση των πόρων για την υλοποίηση των προγραμμάτων για την οργάνωση και ανάπτυξη των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων, κατά την επιχειρησιακή τους χρήση τους, την στρατιωτική και ειδική εκπαίδευση και επιστράτευση καθώς και την κάλυψη των άλλων αναγκών της στρατιωτικής οργάνωσης.

δ) η συγκέντρωση των επιστημονικών δυνάμεων, των οικονομικών και υλικοτεχνικών μέσων για τη δημιουργία εξοπλισμού ποιότητας, για τον ανεφοδιασμό των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων.

ε) η ενσωμάτωση σε ορισμένους φορείς των πολιτικών και στρατιωτικών τομέων της οικονομίας, του συντονισμού των στρατιωτικών και οικονομικών δραστηριοτήτων του κράτους ,προς το συμφέρον της άμυνας.

στ) η εξασφάλιση της νομικής προστασίας των αποτελεσμάτων των πνευματικών δραστηριοτήτων του στρατεύματος, αυτών που δημιουργούνται ειδικά από αυτό καθώς και εκείνων που αφορούν σε διπλό σκοπό (πολιτικό και στρατιωτικό).

ζ) η συμμόρφωση με τις δεσμεύσεις που η Ρωσία αναλαμβάνει, σύμφωνα με τις διεθνείς συνθήκες που συνάπτονται στη στρατιωτικό-οικονομική σφαίρα.

Εξοπλισμός των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων των όπλων, στρατιωτικού και ειδικό εξοπλισμό

40. Ο κύριος στόχος του εφοδιασμού των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων, με οπικά συστήματα, στρατιωτικό και ειδικό εξοπλισμό, είναι η δημιουργία και η συντήρηση των διασυνδεδεμένων και ολοκληρωμένων οπλικών συστημάτων, σύμφωνα με τους στόχους και την αποστολή των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων, τις μορφές και τις μεθόδους χρήσης τους, την οικονομική δυνατότητα και την ικανότητα κινητοποίησης της Ρωσίας.

41. Εξοπλιστικοί Στόχοι των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων για όπλα, στρατιωτικό και ειδικό εξοπλισμό:

α) Τα σύγχρονα οπικά συστήματα, ο εκσυγχρονισμός του σύνθετου υλικού, ο στρατιωτικός και ειδικός εξοπλισμός των τομέων - των στρατηγικών πυρηνικών δυνάμεων, των σχηματισμών και μονάδων που ευρίσκονται σε συνεχή ετοιμότητα, των δυνάμεων γενικού ρόλου, των αντιτρομοκρατικών μονάδων, των μονάδων μηχανικού, των στρατιωτικών μονάδων οδοποιίας, καθώς και η διατήρησή τους σε κατάσταση για να χρησιμοποιηθούν σε στρατιωτικές αποστολές.

β) Η δημιουργία οπλισμού πολλαπλών λειτουργιών με τη χρήση τυποποιημένων δομικών στοιχείων.

γ) Η ανάπτυξη των δυνάμεων και μέσων της αντιπαράθεσης στο τομέα της πληροφορίας.

δ) Η ποιοτική βελτίωση της ανταλλαγής πληροφοριών μέσω της χρήσης των σύγχρονων τεχνολογιών και των διεθνών προτύπων, καθώς και δημιουργία ενός ενιαίου πεδίου πληροφορικής των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων, ως τμήμα της του χώρου των πληροφοριών της Ρωσίας.

ε) η παροχή λειτουργικής τεχνικής και οργανωτικής ενοποίησης στα οπικά συστήματα των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων.

στ) η δημιουργία νέων τύπων όπλων ακριβείας και η ανάπτυξη της ασφάλειας πληροφοριών..

ζ) ο καθορισμός των βασικών συστημάτων πληροφορικής, η ενσωμάτωση τους με τα συστήματα διοίκησης- ελέγχου και τα οπικά συστήματα για την αυτοματοποίηση των ελέγχων των επιχειρήσεων όλων των επιπέδων (στρατηγικών, επιχειρησιακών και τακτικών).

42. Οι Εξοπλιστικοί Στόχοι των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων , προβλέπονται στο κυβερνητικό πρόγραμμα για την κατάσταση των εξοπλισμών και σε άλλα κυβερνητικά προγράμματα..

Απαιτούνται αποφάσεις για την Επιχειρησιακή Απαιτήση και τις Επιχειρησιακές Προδιαγραφές, όταν αναπτύσσονται εξ αρχής στρατιωτικοί ή ειδικού τύπου εξοπλισμοί, σε περίπτωση που μια ξένη χώρα με νέους τύπους όπλων ζητά την κατασκευή τους από την Ομοσπονδιακή Κυβέρνηση της Ρωσίας.

Η διασφάλιση των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων υλικού στρατεύματα

43. Η εξασφάλιση των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων με υλικά και μέσα σημαίνει την αποθήκευση των υλικών και μέσων, την συντήρησή τους, που εκτελούνται στο πλαίσιο των ολοκληρωμένων και συντονισμένων συστημάτων της τεχνικής και διοικητικής υποστήριξης.

Το κύριο έργο των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων σε καιρό ειρήνης – η αποθήκευση κατά κλιμάκια των υλικών και των εφοδίων, η βελτίωση και τη συντήρηση των αποθεμάτων, η εξασφάλιση της επιστράτευσης και της στρατηγικής ανάπτυξης των στρατιωτικών δυνάμεων (των δυνάμεων) και τη διεξαγωγή των εχθροπραξιών. Με βάση τον σχεδιασμό και το χρονοδιάγραμμα της οικονομίας μας, κάποιοι από τους κλάδους και οργανισμούς της βιομηχανίας θα εργαστούν σε περίοδο πολέμου, λαμβάνοντας υπόψη τις φυσικές και γεωγραφικές συνθήκες, τις κατευθύνσεις της στρατηγικής και των δυνατοτήτων του συστήματος μεταφορών.

Το κύριο έργο των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων υλικού κατά τη διάρκεια της άμεσης απειλής επίθεσης – η προώθηση του υλικού και των μέσων στα στρατεύματα (δυνάμεις) για τα κράτη και ανάλογα με τους κανόνες του πολέμου.

44. Τα κύρια καθήκοντα των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων για τον ανεφοδιασμό σε καιρό πολέμου:

α) Η συμπλήρωση των αποθεμάτων, λαμβάνοντας υπόψη την ομαδοποίηση των στρατιωτικών δυνάμεων (των δυνάμεων), η σειρά εισόδου στον αγώνα, τη χρονική στιγμή της σύστασής τους και την αναμενόμενη διάρκεια του πολέμου.

β) Η συμπλήρωση των απωλειών των όπλων, του στρατιωτικού και ειδικού εξοπλισμού και των εφοδίων κατά τη διάρκεια του πολέμου, δεδομένου του προσωπικού και του υλικού των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων, των οργανώσεων του, τον εφοδιασμό της βιομηχανίας επισκευής όπλων, στρατιωτικού και ειδικού εξοπλισμού.

Η ανάπτυξη της στρατιωτικό-βιομηχανικό σύμπλεγμα

45. Η κύρια αποστολή της στρατιωτικό-βιομηχανικό σύμπλεγμα είναι να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική λειτουργία του ως υψηλής τεχνολογίας πολλαπλών τομέας της οικονομίας που μπορούν να ικανοποιήσουν τις ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων στο σύγχρονο τομέα των εξοπλισμών, των στρατιωτικών και ειδικό εξοπλισμό και να εξασφαλίσουν μια στρατηγική παρουσία της Ρωσίας στην παγκόσμια αγορά των προϊόντων υψηλής τεχνολογίας και υπηρεσιών .

46. Οι στόχοι του στρατιωτικό-βιομηχανικό συμπλέγματος είναι:

α) τη βελτίωση του στρατιωτικό-βιομηχανικό συμπλέγματος, με τη δημιουργία και την ανάπτυξη των μεγάλων επιστημονικών και βιομηχανικών δομών.

β) τη βελτίωση του συστήματος των διακρατικών συνεργασιών για την ανάπτυξη, κατασκευή και επισκευή των όπλων και του στρατιωτικού εξοπλισμού.

- γ) η εξασφάλιση της τεχνολογικής ανεξαρτησίας της Ρωσίας στον τομέα των στρατηγικών και των άλλων τύπων όπλων, του στρατιωτικού και ειδικού εξοπλισμού, σύμφωνα με τα προγράμματα.
- δ) την εγγυημένη προσφορά των ορυκτών για τη παραγωγή και συντήρηση των όπλων, του στρατιωτικού και ειδικού εξοπλισμού σε όλα τα στάδια του κύκλου ζωής, συμπεριλαμβανομένων των εγχωρίων τμημάτων της παραγωγής και των βασικών στοιχείων των υλικών.
- ε) τη δημιουργία ενός συνόλου τεχνολογιών κατά προτεραιότητα, για την ανάπτυξη και τη δημιουργία των προηγμένων συστημάτων και των μοντέλων των όπλων των στρατιωτικών υλικών και του ειδικού εξοπλισμού.
- στ) τη διατήρηση του ελέγχου από το κράτος των στρατηγικής σημασίας οργανώσεων του στρατιωτικό-βιομηχανικού συμπλέγματος.
- ζ) Ενίσχυση της καινοτομίας και των επενδύσεων, για να καταστεί δυνατή η ποιοτική ανανέωση της επιστημονικής, τεχνικής, βιομηχανικής και τεχνολογικής βάσης.
- η) με τη δημιουργία, διατήρηση και εφαρμογή στις στρατιωτικές και βασικές πολιτικές βιομηχανίες των κρίσιμων τεχνολογιών, για τη δημιουργία, την παραγωγή και την επισκευή ότι υπάρχει σε λειτουργία και την εξέλιξη των ελπιδοφόρων μοντέλων των όπλων, του στρατιωτικού και άλλου ειδικού εξοπλισμού, καθώς και την παροχή τεχνολογικών καινοτομιών ή τη δημιουργία προηγμένων επιστημονικών και τεχνολογικών τραπεζών για την ανάπτυξη ενός ριζικά νέο τύπο εξοπλισμών, του στρατιωτικού και ειδικού εξοπλισμού, που θα ήταν ανέφικτος με τη προηγούμενη γνώση.
- θ) τη βελτίωση του προγράμματος και τον προγραμματισμό των εξοπλιστικών στόχων του στρατιωτικό-βιομηχανικού συμπλέγματος, ώστε να επιτυγχάνεται καλύτερος εφοδιασμός των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων με όπλα, στρατιωτικό και ειδικό εξοπλισμό, καθώς και την ετοιμότητα του στρατιωτικό-βιομηχανικού συμπλέγματος κατά την κινητοποίηση.
- ι) την ανάπτυξη και την κατασκευή των προηγμένων συστημάτων και των μοντέλων των όπλων, του στρατιωτικού και ειδικού εξοπλισμού, τη βελτίωση της ποιότητας και της ανταγωνιστικότητας των στρατιωτικών προϊόντων.
- ια) η βελτίωση του μηχανισμού των παραγγελιών για την προμήθεια αγαθών, έργων και υπηρεσιών για τις ομοσπονδιακές ανάγκες.
- ιβ) την εφαρμογή οικονομικών κινήτρων και μέτρων για την υποστήριξη της άμυνας, που προβλέπονται από την ομοσπονδιακή νομοθεσία.
- ιγ) τη βελτίωση της οργάνωσης του στρατιωτικό-βιομηχανικού συμπλέγματος, μέσω της εισαγωγής οργανωτικών και οικονομικών μηχανισμών για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική λειτουργία και η ανάπτυξή τους.
- ιδ) τη βελτίωση της στελέχωσης και την οικοδόμηση της αναγκαίας νοητικής ικανότητας του στρατιωτικό-βιομηχανικού συμπλέγματος, διασφαλίζοντας την κοινωνική προστασία των εργαζομένων στο στρατιωτικό-βιομηχανικό σύμπλεγμα.

Κινητοποίηση προετοιμασία της οικονομίας, οι δημόσιες αρχές, τις τοπικές κυβερνήσεις και οργανώσεις

47. Το κύριο έργο της προετοιμασίας της κινητοποίησης της οικονομίας, των δημόσιων αρχών, των τοπικών κυβερνήσεων και οργανισμών είναι η εκ των προτέρων τις προετοιμασίες για τη μεταφορά στην εργασία σε περίοδο πολέμου, για τις ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων, καθώς και την παροχή στο κοινό τις ανάγκες και τις ανάγκες του πληθυσμού σε καιρό πολέμου .

48. Στόχοι προετοιμασίας της κινητοποίησης της οικονομίας, των δημοσίων αρχών, των τοπικών κυβερνήσεων και οργανισμών:

- α) η βελτίωση της εκπαίδευσης για την επιστράτευση και η αύξηση της ετοιμότητά επιστράτευση της Ρωσίας.
- β) βελτίωση του νομικού πλαισίου της προετοιμασίας της κινητοποίησης και μετάφραση των όρων για την οικονομία και τις οργανώσεις να εργαστούν σε καιρό πολέμου.
- γ) Προετοιμασία της διαχείρισης της οικονομίας προς μια βιώσιμη και αποτελεσματική λειτουργία κατά τη διάρκεια της κινητοποίησης, κατά τη διάρκεια του στρατιωτικού νόμου σε καιρό πολέμου.
- δ) Να αναπτυχθούν σχέδια για την κινητοποίηση των Οικονομικών, της Ρωσίας, των ομοσπονδιακών οργάνων, των δήμων και οργανώσεων.
- ε) τη δημιουργία, ανάπτυξη και συντήρηση των ικανοτήτων κινητοποίησης για την παραγωγή των προϊόντων που χρειάζονται για να καλυφθούν οι ανάγκες της Ρωσίας, των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων, καθώς και τις ανάγκες του πληθυσμού σε καιρό πολέμου.
- στ) την οργάνωση και εκπαίδευση των ειδικών μονάδων που πρέπει να ενσωματωθούν με τις Ένοπλες Δυνάμεις και άλλα στρατεύματα κατά τη κήρυξη επιστράτευσης και τη χρήση τους σύμφωνα με τα συμφέροντά τους, καθώς και προς το συμφέρον της οικονομίας της Ρωσίας.
- ζ) Προετοιμασία του εξοπλισμού που προορίζονται για παράδοση στις ένοπλες δυνάμεις και άλλα στρατεύματα για την επιστράτευση.
- η) την δημιουργία, τη διατήρηση και ενημέρωση των κρατικών χρηματιστηριακών αξιών, αμείωτων των αποθεμάτων επιστράτευσης, των αποθεμάτων τροφίμων και των προϊόντων πετρελαίου.
- θ) δημιουργία και διατήρηση ενός ασφαλιστικού ταμείου , για την τεκμηριωμένη παρακολούθηση και υποστήριξη, των όπλων και του στρατιωτικού εξοπλισμού, των σημαντικών μη στρατιωτικών ή πολιτικών αγαθών, των εγκαταστάσεων που διατρέχουν κίνδυνο, τα συστήματα υποστήριξης της ζωής και τις εγκαταστάσεις που αποτελούν εθνικό θησαυρό.
- ι) την προετοιμασία των οικονομικών, πίστωσης, τα φορολογικά συστήματα, και η κυκλοφορία του χρήματος σε ένα ειδικό τρόπο λειτουργίας κατά τη διάρκεια της επιστράτευσης, κατά τη διάρκεια του στρατιωτικού νόμου σε καιρό πολέμου.
- ια) τη δημιουργία των προϋποθέσεων για όλα τα επίπεδα της κυβέρνησης, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας εφεδρικών στοιχείων της διαχείρισης.
- ιβ) την οργάνωση των στρατιωτικών αρχείων.

ιγ) Κράτηση των πολιτών για την περίοδο για τη συγκέντρωση και εν καιρώ πολέμου.

ιδ) την οργάνωση της κοινής εκπαίδευσης επιστράτευση των δημόσιων αρχών, των τοπικών κυβερνήσεων και των οργανώσεων που έχουν καθήκοντα επιστράτευση και δέσμευση των δραστηριοτήτων για να εξασφαλίσει τη μετάφραση των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων για την οργάνωση και τη σύνθεση του εν καιρώ πολέμου.

Στρατιωτικό-πολιτική και Στρατιωτικό-τεχνική συνεργασία της Ρωσίας με ξένα κράτη

49. Ρωσία έχει στρατιωτική, πολιτική και στρατιωτική-τεχνική συνεργασία με τα ξένα κράτη (στο εξής: - την πολιτικό-στρατιωτική και στρατιωτική-τεχνική συνεργασία) και διεθνείς οργανισμούς, συμπεριλαμβανομένων και των περιφερειακών οργανισμών, με βάση την εξωτερική πολιτική, την οικονομική σκοπιμότητα και σύμφωνα με το ομοσπονδιακό δίκαιο και Συνθήκες της Ρωσίας.

50. Τα καθήκοντα της στρατιωτικής-πολιτικής συνεργασίας:

α) ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας και την εκπλήρωση των διεθνών υποχρεώσεων της Ρωσίας.

β) δημιουργία και βελτίωση των συμμαχικών σχέσεων με τα κράτη - μέλη Οργανισμού της Συνθήκης Συλλογικής Ασφάλειας και των κρατών μελών - στους συμμετέχοντες της ΚΑΚ και φιλικές σχέσεις και συνεργασία με άλλα κράτη.

γ) βελτίωση της διαδικασίας των διαπραγματεύσεων για τη δημιουργία περιφερειακών συστημάτων ασφαλείας με τη συμμετοχή της Ρωσίας.

δ) ανάπτυξη των σχέσεων με τους διεθνείς οργανισμούς για την πρόληψη των συγκρούσεων, τη διατήρηση και την ενίσχυση της ειρήνης σε διάφορες περιοχές, συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής των ρωσικών στρατευμάτων στις επιχειρήσεις διατήρησης της ειρήνης.

ε) διατήρηση ισότιμων σχέσεων με τα ενδιαφερόμενα κράτη και διεθνείς οργανισμούς για την καταπολέμηση της διάδοσης των όπλων μαζικής καταστροφής και των μέσων διανομής τους.

51. Οι κύριες προτεραιότητες της πολιτικής-στρατιωτικής συνεργασίας:

α) με τη Δημοκρατία της Λευκορωσίας:

συντονισμού κατά την ανάπτυξη των εθνικών ενόπλων δυνάμεων και τη χρήση των στρατιωτικών υποδομών.

ανακοίνωση και συντονισμό των μέτρων για τη διατήρηση της άμυνας της Ένωσης Κρατών μέλους, σύμφωνα με το στρατιωτικό δόγμα της Ένωσης αυτής.

β) με τα κράτη - μέλη CSTO - την ενοποίηση των προσπαθειών και τη δημιουργία συλλογικής τις δυνάμεις τους προκειμένου να εξασφαλίσουν τη συλλογική ασφάλεια και την ενιαία άμυνα.

γ) με άλλα κράτη - οι συμμετέχοντες του CIS - εξασφάλιση της περιφερειακής και της διεθνούς ασφάλειας, επιχειρήσεις διατήρησης της ειρήνης.

δ) με τα κράτη της SCO - να συντονίσουν τις προσπάθειες για την καταπολέμηση των νέων απειλών του πολέμου και των στρατιωτικών απειλών για τον ενιαίο χώρο, καθώς και τη δημιουργία του αναγκαίου νομικού και κανονιστικού πλαισίου.

ε) με τον ΟΗΕ, άλλους διεθνείς οργανισμούς, συμπεριλαμβανομένων και των περιφερειακών θεσμικών οργάνων - τη συμμετοχή των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων στη διαχείριση των επιχειρήσεων διατήρησης της ειρήνης, στο σχεδιασμό και την εκτέλεση των προπαρασκευαστικών δραστηριοτήτων για ειρηνευτικές επιχειρήσεις, καθώς και να συμμετάσχουν στην ανάπτυξη, συντονισμό και εφαρμογή των διεθνών συμφωνιών στον τομέα του ελέγχου των εξοπλισμών και την ενίσχυση της στρατιωτικής ασφάλειας και τέλος την αυξημένη συμμετοχή μονάδων και στρατιωτικών των Ενόπλων Δυνάμεων και άλλων στρατευμάτων σε ειρηνευτικές επιχειρήσεις.

52. Το έργο της στρατιωτικής-τεχνικής συνεργασίας είναι η υλοποίηση των στόχων και των βασικών αρχών της κρατικής πολιτικής στον τομέα αυτό, όπως ορίζεται από τον ομοσπονδιακό νόμο.

53. Οι κύριες κατευθύνσεις της στρατιωτικής-τεχνικής συνεργασίας που καθορίζεται από τις σχετικές αντιλήψεις που εγκρίθηκαν από τον Πρόεδρο.

Οι διατάξεις του στρατιωτικού Δόγματος μπορεί να εξειδικευτούν ανάλογα με τη μεταβαλλόμενη φύση των στρατηγικών και στρατιωτικών απειλών, των προκλήσεων στον τομέα της στρατιωτικής ασφάλειας και άμυνας, καθώς και τις συνθήκες ανάπτυξης της Ρωσίας.

Οργάνωση του Συμφώνου Συλλογικής Ασφάλειας (ΟΣΣΑ) της πολιτικό-στρατιωτικής «συμμαχίας» που έχει συγροτήσει η Ρωσία με Αρμενία, Καζαχστάν, Κιργισία, Λευκορωσία, Τατζικιστάν και Ουζμπεκιστάν.